

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Svetlana Novac, Tamara Chișcă-
Doneva,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, în cauza penală privindu-l pe

***Balan Mihail Ion**, născut la 29.10.1977, originar din r-nul Căinari, s. Cărbuna, domiciliat în mun. Chișinău, or. Stăuceni, str. Petru Rareș, 2, ap. 13.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.08.2010 - 27.02.2012;

Instanța de apel: 22.06.2012 - 12.12.2012;

Instanța de recurs: 28.03.2013 – 06.08.2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

În ședința instanței de recurs s-au prezentat:

Procurorul Dumitru Graur, care a susținut recursul în sensul declarat și a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Avocatul Zaporojan Vasilisa, în numele inculpatului Balan Mihail, a solicitat respingerea recursului declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat, și s-a pronunțat pentru menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, fără modificări.

Partea vătămată, Costin Veaceslav, a susținut recursul declarat de procuror.

Inculpatul, Balan Mihail, nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată, fiind legal citat.

Cu referire la recursul ordinar declarat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Conform rechizitoriului Balan M. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b), c) CP, și anume, de faptul că la sfârșitul lunii septembrie 2008, a aflat de la cet. Pricinoc Gr. că consăteanul său Costin V. este bănuit de către organele de poliție din transport a DPT a MAI de comiterea unei infracțiuni și este necesar de a-i soluționa în favoarea acestuia problema apărută, cu neatragera lui la răspunderea penală. La 26 septembrie 2008, cet. Balan M. s-a întâlnit cu cet. Costin V., în fața gării feroviare din mun. Chișinău, unde i-a comunicat lui Costin V. că poate influența funcționari din cadrul DPT a MAI și pe cei din cadrul procuraturii de transport, contra sumei de 4000 euro pe care va trebui să i-o transmită lui prin intermediul cet. Pricinoc G.

La 30 septembrie 2008, cet. Costin V., potrivit înțelegerii prealabile, i-a transmis lui Pricinoc G. suma de 1 500 euro, echivalentul a 22 290 lei, pe care el urma să i-o transmită lui Balan M.

Ulterior, în luna noiembrie 2008, cet. Costin V. i-a transmis lui Pricinoc G. lângă restaurantul „Gok-Oguz” situat în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 19, restul sumei de 2 500 euro, echivalentul a 32 850 lei, pe care în aceeași seară ultimul i-a transmis-o lui Balan M. în incinta aceluși restaurant, comunicându-i că totul este deja rezolvat și careva probleme pe cauza penală în care era bănuit nu vor mai fi.

La 21 aprilie 2009, cet. Balan M. l-a telefonat pe cet. Costin V. și i-a comunicat că are nevoie urgent de suma de 700 euro pentru a soluționa încă o problemă apărută pe marginea cauzei penale în care era bănuit, cu funcționari din cadrul procuraturii de transport. În aceeași zi, cet. Costin V. s-a întâlnit cu Balan M. în mun. Chișinău lângă Palatul feroviarilor, unde în incinta unui magazin de piese auto i-a transmis acestuia suma de 700 euro, echivalentul a 10283 lei, bani cu care urma să influențeze funcționarii din cadrul procuraturii de transport pentru ca ultimii să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, în urma cărora va fi liberat de răspundere penală.

Astfel, prin acțiunile sale, Balan M. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) și c) CP.

2. Prin sentința Judecătorei Centru din 27 februarie 2012, Balan M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) CP, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10 000 (zece mii) lei și, totodată, s-a admis parțial acțiunea civilă înaintată, fiind dispusă încasarea de la Balan M. în beneficiul lui Costin V. suma de 700 (șapte sute) euro, în valută națională conform cursului Băncii Naționale a RM la momentul executării hotărârii.

Măsura preventivă în privința lui Balan M., angajamentul de a nu părăsi țara, se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

3. Spre deosebire de situația de fapt constatată prin rechizitoriu, pentru a dispune în acest sens, instanța de fond a reținut că inculpatul Balan M., la 21 aprilie 2009, urmărind scopul primirii mijloacelor financiare pentru influențarea persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul DPT al MAI și Procuraturii de transport, care ar fi exercitat urmărirea penală pe un dosar penal în privința lui Costin V., l-a telefonat pe ultimul, comunicându-i că are nevoie urgent de suma de 700 euro, pentru a soluționa o problemă apărută pe marginea acelei cauzei penale. În aceeași zi, Balan M. a primit de la Costin V., în incinta unui magazin de piese auto amplasat lângă Palatul Feroviarilor din mun. Chișinău, suma de 700 euro, bani cu care urma să influențeze funcționarii din cadrul Procuraturii de transport pentru ca ultimii să îndeplinească sau să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, în scopul eliberării lui Costin V. de răspundere penală.

Totodată, instanța de fond a constatat că, reieșind din prevederile legii în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, calificarea faptei inculpatului potrivit art. 326 alin. (2) CP, este inadmisibilă, fapta inculpatului atît sub prisma prevederilor art. 8 CP, cît și reieșind din datele obiectiv constatate în cadrul cercetării judecătorești, se califică conform prevederilor art. 326 alin. (1) CP, în redacția anului 2002, existentă la momentul săvârșirii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a constata că în drept, faptele inculpatului întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) CP, și anume, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a sumei de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.*

4. Sentința a fost atacată cu apel de acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia din motivul ilegalității, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Balan M., să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) CP, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Costin V., să fie admisă integral cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiu părții vătămate a prejudiciului în valoare de 74260 lei, echivalentul a 4700 euro.

În motivarea cerințelor înaintate, acuzatorul de stat a invocat ilegalitatea sentinței adoptate, deoarece instanța de fond a constatat că faptul primirii de către inculpat a unei sume în proporții mari de către un grup de persoane pentru exercitarea traficului de influență asupra unui funcționar de stat, nu s-a confirmat prin probele administrate, nimeni din martorii audiați nu au asistat personal la transmiterea banilor

inculpatului Balan M.

La fel, acuzarea susține că afirmațiile instanței, expuse în sentință și relatate mai sus referitor la atestarea faptului de primire de către inculpatul Balan M. de la Costin V. doar a sumei 700 euro, pentru influențarea unor funcționari de stat, contravin materialelor cauzei și probelor cercetate în instanța de judecată, iar vinovăția inculpatului Balan M. se confirmă prin declarațiile părții vătămate Costin V., martorilor Costin V., Costin E., Bîscal L., Olaru V., Costin L., Codreanu V. și Frimu V.. Declarațiile acestor martori, fiind analizate într-o ordine consecutivă în coraport cu declarațiile părții vătămate, cu certitudine denotă faptul dobândirii de către inculpat împreună cu cet. Pricinoc Gr., de la Costin V. a sumei de 4700 euro.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul acuzatorului de stat și s-a menținut sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 februarie 2012 în privința lui Balan M., fără modificări.

6. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând probele administrate și cercetate, acțiunile inculpatului corect au fost calificate de către instanța de fond, în baza art. 326 alin. (1) CP - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a sumei de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

De asemenea, s-a respins argumentul acuzării precum că declarațiile martorilor, în corelație cu cele ale părții vătămate Costin V., confirmă vinovăția lui Balan M., în primirea mijloacelor bănești de la Costin V. în cuantum de 4700 euro.

Colegiul penal a ajuns la concluzia că fapta inculpatului prezentată în versiunea acuzatorului de stat, adică primirea unei sume în proporții mari de către un grup de persoane pentru exercitarea traficului de influență asupra unui funcționar de stat, nu s-a confirmat prin probe pertinente și veridice, dat fiind faptul că toți martorii audiați în cauza dată au expus o versiune proprie referitor la modul în care partea vătămată Costin V. a acționat în vederea rezolvării problemei sale. Cu toate acestea nimeni din acești martori nu a asistat personal la transmiterea banilor nu doar inculpatului Balan M., dar și preotului Pricinoc Gr., cunoscând despre acest fapt doar din spusele părții vătămate.

Din aceste motive, declarațiile pe care le fac martorii cu trimitere doar la cele auzite, implică dubii în obiectivitatea lor, cu atât mai mult că, cu excepția martorului Bîscal L. și Olaru V., toți ceilalți martori sunt în legătură de rudenie cu partea vătămată Costin V..

De asemenea, s-a constatat că, instanța de fond corect a aplicat pedeapsa inculpatului Balan M., conform criteriilor de individualizare a pedepsei, prevăzute în art. 75 CP. Astfel, inculpatul a comis o infracțiune cu intenție din categoria celor mai

puțin grave pentru care legea penală prevede pedepse alternative - amenda și închisoarea până la 3 ani. Ținând cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, se caracterizează în fond pozitiv, este căsătorit, circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit, instanța corect a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) CP.

7. Decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită admiterea lui, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul invocă că hotărîrea instanței de apel este neîntemeiată în partea dispunerii încasării de la Balan M., în beneficiu părții vătămate Costin V., a prejudiciului material de 700 euro, întrucît aceasta contravine materialelor din dosar și probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care cu certitudine dovedesc că inculpatul Balan M., împreună cu Pricinoc Gr. au încasat de la partea vătămată, suma de 4700 euro, pentru rezolvarea unei probleme cu organele de drept.

În drept, recursul procurorului este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) CPP, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci cînd hotărîrea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin.(1) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Însă, în raport cu textul deciziei atacate, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, ca fiind nefondat.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate, ceea ce echivalează cu nemotivarea corespunzătoare a soluției adoptate, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteza a actelor și

lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 326 alin. (1) CP, potrivit căreia Balan M. a fost condamnat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 CPP, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Balan M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) CP, și anume, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a sumei de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției sale.*

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a conchis asupra soluției expuse în pct. 2 al prezentei decizii.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere, ca nefondat, a apelului acuzatorului de stat, cu menținerea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 februarie 2012, în privința lui Balan M., fără modificări.

În continuare, din textul recursului declarat, se constată că recurentul critică soluția instanței de apel, în partea dispunerii încasării de la Balan M., în beneficiu părții vătămate Costin V., a prejudiciului material de 700 euro, dat fiind că aceasta contravine materialelor din dosar și probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care cu certitudine dovedesc că inculpatul împreună cu cet. Pricinoc Gr., au încasat de la partea vătămată, suma de 4700 euro, pentru rezolvarea problemei cu organele de drept, ci nu doar cea de 700 euro.

Cu referire la argumentele invocate, Colegiul lărgit reține că, potrivit deciziei instanței de apel, aceasta s-a expus asupra criticilor respective, menționând că,

reieșind din declarațiile martorilor, în raport cu depozițiile părții vătămate, ale inculpatului și cu alte date existente la materialele dosarului, instanța de fond just a ajuns la concluzia că fapta inculpatului prezentată în versiunea acuzatorului de stat, adică primirea unei sume în proporții mari de către un grup de persoane pentru exercitarea traficului de influență asupra unui funcționar de stat, nu s-a confirmat prin probe pertinente și veridice, dat fiind faptul că toți martorii audiați în cauza dată au expus o versiune proprie referitor la modul în care partea vătămată Costin V. a acționat în vederea rezolvării problemei sale. Cu toate acestea nimeni din acești martori nu a asistat personal la transmiterea banilor nu doar inculpatului Balan M., dar și preotului Pricinoc Gr., cunoscând despre acest fapt doar din spusele părții vătămate Costin V. Din aceste motive, declarațiile pe care le-au făcut martorii cu trimitere doar la cele auzite, implică dubii în obiectivitatea lor, cu atât mai mult că, cu excepția martorului Bîscal L. și Olaru V., toți aceștia sunt în legătură de rudenie cu partea vătămată Costin V..

Astfel, instanța de apel întemeiat a menținut concluziile instanței de fond, prin care ultima a statuat că nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanțele de fond nu au confirmat transmiterea de către partea vătămată Costin V., inculpatului Balan M., a sumei de 4700 euro.

Instanța de recurs consideră că precum prima instanță așa și cea de apel au dat o încadrare juridică faptelor comise de inculpat, calificând fapta în baza art. 326 alin. (1) CP. În opinia procurorului, în scopul efectuării traficului de influență, inculpatul a primit suma de 4700 euro. Colegiul conchide că ambele instanțe de judecată corect au decis recalificarea faptelor de la alin. (2) la alin. (1) art. 326 CP, fiindcă nu este probată o verigă importantă în lanțul acțiunilor de transmitere a acestei sume către inculpat. Partea vătămată și martorii, care au fost audiați confirmă transmiterea banilor altei persoane, care nu a fost audiată în acest proces penal și deci nu este demonstrat ca suma respectivă să fi ajuns la inculpat. În situația când inculpatul neagă săvârșirea infracțiunii, instanțele inferioare întemeiat au considerat că întregul volum al învinuirii, imputat inculpatului, nu este probat.

Prin urmare, din aceste considerente s-au respins cerințele apelantului privind învinuirea inculpatului în primirea sumei de 4700 euro, pentru a exercita o anumită influență asupra unor funcționari în vederea soluționării problemelor lui Costin V.. Or, cert a fost stabilit doar faptul că inculpatul a primit de la partea vătămată suma de 700 euro, din care motive, instanța de fond a dispus încasarea de la Balan M. în beneficiul lui Costin V. suma de 700 (șapte sute) euro, în valută națională conform cursului Băncii Naționale a RM la momentul executării hotărârii, care ulterior, a fost menținută prin decizia instanței de apel.

De asemenea, Colegiul lărgit reține că criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de

fond și apel și, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) CPP, temeiuri de casare a hotărîrii atacate, nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul lărgit constată că acțiunilor inculpatului i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 75 CP, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căruia a fost declarat vinovat, iar temei legal de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte, la fel nu s-au stabilit.

În consecință, Colegiul lărgit menționează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat și, potrivit legii, se impune respingere lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

9. Din considerentele menționate, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție, în conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) CPP,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, în cauza penală privind-l pe Balan Mihail Ion.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 20 august 2013.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Constantin Alerguș
	/semnătura/	Andrei Harghel
	/semnătura/	Tamara Chișcă-Doneva
	/semnătura/	Svetlana Novac

**Copia corespunde originalului
Președinte**

Constantin Gurschi